

ŻYCIE OLSZTYŃSKIE

Wniosek delegacji ZSRR na konferencji berlińskiej o zawarciu traktatu państwowego w sprawie odbudowy niezawisłej i demokratycznej Austrii

BERLIN (PAP). — Na posiedzeniu czterech ministrów spraw zagranicznych w dniu 12 bm. minister W. M. Mołotow zgłosił następujący wniosek delegacji ZSRR o zawarciu traktatu państwowego w sprawie odbudowy niezawisłej i demokratycznej Austrii:

Rządy ZSRR, Francji, Anglii i USA uznają, że w interesie utrzymania pokoju w Europie i wobec konieczności zapewnienia narodowi austriackiemu jego praw narodowych, niezbędne jest jak najrychlejsze odbudowanie wolnej i niezawisłej Austrii, i że uregulowanie kwestii austriackiej powinno odpowiadać istniejącym układom czterech mocarstw.

Odpowiednio do tego rządy czterech mocarstw zgodnie postanowiły:

1 Polecić zastępcom ministrów spraw zagranicznych, aby opracowali w terminie trzymiesięcznym ostateczny tekst „traktatu państwowego w sprawie odbudowy niezawisłej i demokratycznej Austrii”, kierując się następującymi wytycznymi: a) należy doprowadzić do końca

opracowanie uzgodnionego w zasadzie w 1949 r. między czterema mocarstwami projektu traktatu państwowego z Austrią, w myśl którego Austria zostaje odbudowana jako państwo suwerenne, niezawisłe i demokratyczne oraz zwolniona od kontroli czterech mocarstw, przy czym ulega likwidacji istniejący organizm kontrolny — Komisja Sojusznicza do spraw Austrii i wszystkie jej organy, a okupacja Austrii zostaje zakończona;

b) należy włączyć do tekstu traktatu państwowego z Austrią następujący artykuł dodatkowy:

„Austria zobowiązuje się, że nie będzie przystępować do żadnych koalicji lub sojuszków wojskowych i politycznych przeciwko jakemukolwiek państwu, które uczestniczyło swymi siłami zbrojnymi w wojnie

przeciwko Niemcom i w wyzwoleniu Austrii.

Austria zobowiązuje się również, że nie dopuści do zakładania na swoim terytorium obcych baz wojskowych, ani też do wykorzystywania w Austrii obcych instruktorów i specjalistów wojskowych.”

Rządy USA, Anglii, Francji i ZSRR przyjmują z swej strony zobowiązanie przestrzegania postanowień niniejszego artykułu;

c) przyjmuje się do wiadomości oświadczenie rządu Związku Radzieckiego, że uwzględniając życzenia rządu austriackiego wyraża on zgodę na to, by Austria pokryła dostawami towarowymi przypadające Związkowi Radzieckiemu, zgodnie z artykułem 35 projektu traktatu państwowego, należności za byłe aktywa niemieckie.

2 W celu zapobieżenia próbom nowego Anschlussu odrzucić aż do chwili zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami wycofanie wojsk czterech mocarstw znajdujących się na terytorium odpowiednich stref Austrii.

Wycofać z Wiednia wszystkie wojska obce jednocześnie z likwidacją Komisji Sojuszniczej.

3 Pozostawione tymczasowo w Austrii wojska czterech mocarstw nie będą wykonywały funkcji okupacyjnych, ani też ingerowały w sprawy administracji austriackiej i w życie społeczno-polityczne kraju.

Sytuację prawną tych wojsk określi specjalny układ, który powinien być opracowany przez cztery mocarstwa z udziałem Austrii i który wejdzie w życie jednocześnie z traktatem państwowym z Austrią.

3 Polecić zastępcom ministrów spraw zagranicznych rozpatrzenie sprawy Triestu w związku z propozycją rządu radzieckiego, by Triestu i przyległego doń terytorium nie wykorzystywano w charakterze bazy wojskowej.

Na str. 2
Oświadczenie
ministra W. M. Mołotowa
na konferencji 4 w Berlinie

Plenarne posiedzenia KW PZPR w Opolu, Koszalinie i Olsztynie

W dalszym ciągu odbywają się plenarne posiedzenia komitetów woj. PZPR, poświęcone aktualnym zadaniom wojewódzkich organizacji partyjnych w pracy na wsi.

W obradach plenum KW PZPR w Opolu udział wzięli członek KC wiceprezes Rady Ministrów, T. Gede i kierownik Wydz. Ogólnego KC B. Benedek. Referaty wygłoszone przez sekretarza KW Nowaka i kierownika Wydz. Rolnego KW Dziekana poświęcone były osiągnięciom i brakom w pracy partyjnej we wsiach województwa. W dyskusji wzięło udział 18 mówców.

Obrady wykazały dalsze umocnienie się gospodarki spółdzielczej, czego wyrazem jest m. in. wzrost wysokości dniówek obrachunkowych. O wpływie

jaki wywiera wzrastająca zamożność spółdzielców na chłopów gospodarujących indywidualnie, świadczą fakty wzrostu liczby członków spółdzielni.

W czasie obrad plenum KW PZPR w Koszalinie, aktyw partyjny dokonał analizy rozwoju gospodarki rolnej województwa w okresie po IX Plenum.

W dyskusji nad referatem i sekretarza KW PZPR J. Rygliczyna zabrał m. in. głos zastępca członka Biura Politycznego KC PZPR, S. Matuszewski.

Tematem obrad plenarnego posiedzenia KW PZPR w Olsztynie był przebieg realizacji uchwał IX Plenum KC PZPR na wsi olsztyńskiej. Referat wygłosił sekretarz KW — Dochnik.

Plenum stwierdziło dalszy wzrost aktywności politycznej i gospodarczej pracujących chłopstwa, czego dowodem jest m. in. udział 40 tys. chłopów we współzawodnictwie przedzjazdowym i przystąpienie 17 tys. kobiet wiejskich do konkursu hodowlanego. Wzrosły szeregi członków partii, a w wielu wsiach chłopcy zorganizowali grupy kandydatek.

Ludzie radzieccy aprobaują program wyborczy KC KPZR

MOSKWA (PAP). — Odezwa KC KPZR do wyborców odbiła się potężnym echem.

Na zebraniach w zakładach pracy robotnicy, inżynierowie i pracownicy z entuzjazmem aprobaują platformę wyborczą KC KPZR. Udzielają oni całkowitego poparcia polityce państwa radzieckiego, zmierzającej do zapewnienia pokojowej pracy i podnoszenia dobrobytu narodu, do złagodzenia napięcia w stosunkach międzynarodowych i ustanowienia normalnych stosunków między wszystkimi krajami.

Zalogi zakładów przemysłowych podejmują zobowiązania przedterminowej realizacji planów produkcyjnych. Masy pracujące oświadczają jednomyślnie, że poprą kandydatury bloku komunistów i bezpartyjnych.

Zamiast 30-65 kilowatów miesięcznie

Większe normy zużycia energii

Strzałka licznika niepokojąco posuwa się wprzód. Do przepisanej normy brak jest zaledwie kilka kilowatów. A przekroczenie tej normy to nieprzyjemne rozmowy w Radzie Narodowej, kary, a nawet wyłączenie z sieci elektrycznej. A więc?

A więc, nie martwmy się. Normy zużycia energii elektrycznej zostały bowiem znacznie (w niektórych wypadkach ponad 100 proc.) podwyższone. I tak wszystkie mieszkania lub części mieszkań zajmowane przez samodzielnych lokatorów uzyskują dodatkowo 10 kilowatów miesięcznie.

Wszystkie mieszkania lub części mieszkań, zajmowane przez samodzielnych lokatorów, których kuchnie nie posiadają instalacji gazowej, otrzymują dodatkowo 25 kw miesięcznie.

I wreszcie jeśli kuchnia jest użytkowana wspólnie, a korzysta z niej więcej niż dwóch samodzielnych lokatorów, to każdy z tych lokatorów otrzymuje dodatkowo 10 kw energii elektrycznej. Inkasent elektroniwni będą wystawiać rachunki według nowych zwiększonych norm już od 15 bm.

Przyprawmy się, jak wyglądać będzie w praktyce zastosowanie nowych norm. ZAJmujemy jednoizbowe mieszkanie bez gazu. Dotychczasowa norma wynosiła 30 kw miesięcznie. Obecnie otrzymamy na nasze mieszkanie dodatkowo 10 kw i ponieważ nie mamy gazu, jeszcze 25 kw. Będziemy więc mogli zamiast 30 kw wypłacić 65 kw miesięcznie. Dwa zasadnicze warunki spowodowały, że obecnie będziemy mogli zużywać o wiele więcej energii elektrycznej niż dotychczas. A więc przede wszystkim wspaniały rozwój naszej energetyki. Dla ilustracji: w 1938 ro-

ku na jednego mieszkańca produkowaliśmy 114 kw. W roku bież. na jednego mieszkańca zużywamy prawie 600 kw, tzn. 5-krotnie więcej. W ciągu dwóch tylko lat 1953-54 wybudujemy elektrownie, których moc będzie równa 40 proc. mocy wszystkich elektrowni przedwojennych. Drugi warunek to zdyscyplinowana postawa społeczeństwa. Przekroczenia obowiązujących norm należały do rzadkości.

Dzięki takiej postawie społeczeństwa w ciągu ub. roku każdy odbiorca energii elektrycznej w kraju zaszczydził miesięcznie przeciętnie 35 kw — co dało ponad 120 tys. ton zaszczydzonego węgla. Można więc mieć nadzieję, że i na przyszłość, nowe, zwiększone normy nie będą przekraczane.

Trzeba bowiem zauważyć, że oszczędna gospodarka energią elektryczną jest nadal nakazem chwili. Przede wszystkim odnosi się to do używania piecyków elektrycznych. A to dlatego, że powoduje ono marnotrawienie cennego surowca, węgla.

Dla przykładu: aby ogrzać pokój o powierzchni 20 m kw, musimy włożyć niemal na całą dobę piecyk o mocy 2 tys. watów. W elektroniwni dla wytworzenia tej ilości energii trzeba spalić jedną tonę węgla. Za samą tonę węgla spalona w piecu pokojowym wystarczy na ogrzewanie tego pokoju przez cały sezon. Zwiększenie norm zużycia energii elektrycznej oznacza dla milionów ludzi pracy możliwość przygotowania posiłku rano i wieczorem bez konieczności uciążliwego rozpalaenia ognia w kuchni. Zwiększenie norm zużycia energii jest więc dalszą realizacją wytycznych IX Plenum KC PZPR, zmierzających do poprawy warunków bytowych ludności. (ip)

Nadchodzące siewy wiosenne wielką kampanią która ułatwi realizację programu podniesienia produkcji rolnej Uchwała Prezydium Rządu

Prezydium Rządu podjęło ostatnio uchwałę w sprawie przeprowadzenia wiosennej kampanii siewnej.

Nadchodzące siewy wiosenne — stwierdza na wstępie uchwała — winny stać się wielką kampanią, która ułatwi realizację programu podniesienia produkcji rolnej, zgodnie z uchwałami IX Plenum KC PZPR i Rządu. Wzrost aktywności mas pracujących chłopów i zwiększona pomoc Państwa Ludowego winny być wykorzystane dla zdecydowanej i lepiej niż dotąd zorganizowanej walki o wzorowe przeprowadzenie prac wiosennych i siewu. Od wyników przygotowań i pracy w tym okresie chłopów gospodarujących indywidualnie, spółdzielców, robotników PGR i całej służby rolnej, zależy w dużym stopniu wykonanie zadań w dziedzinie rozwoju produkcji rolnej.

Dla wykonania tych zadań trzeba dążyć przede wszystkim do zsanowania wszelkich nadających się do upraw gruntów ornych oraz wzmoczyć wysiłki zmierzające do uzyskania wysokich plonów.

Dla należytego przygotowania wiosennej kampanii siewnej należy w pełni wykorzystać najbliższe

tygodnie, w tym czasie trzeba przede wszystkim: Zewidencjonować wszystkie odłogi oraz inne ziemie nie zagospodarowane, zawrzeć umowy na ich użytkowanie, przygotować terminowo dobrze wyremontowane maszyny i narzędzia, zapatrzyć się w paliwo, smary i części zamienne.

Celem okazania pomocy chłopom gospodarującym indywidualnie — zwłaszcza w ścisłym powiązaniu z pracą maszyn gminnych i jednostek maszynowych, zapewnić terminowe zaopatrzenie w nawozy sztuczne i kwalifikowane ziarno siewne. W spółdzielniach produkcyjnych trzeba właściwie rozplanować zasiewy, zawrzeć umowy z POM.

Trzeba także rozwinąć szeroko propagandę w zakresie stosowania nowoczesnych postępowych zabiegów agrotechnicznych, rozwinąć inicjatywę mas i nadać jej odpowiednie formy organizacyjne.

Ani jednego ha ziemi nie obsianej w gromadzie

Operatywne kierownictwo kampanii siewnej winny objąć prezydium rad narodowych, odpowiedzialne za całość przygotowań i przebieg kampanii na terenie ich działalności.

Prezydium Rządu zobowiązuje prezydium gminnych, powiatowych i wojewódzkich rad narodowych: do przeprowadzenia do 1 marca br. pełnej ewidencji odłogów oraz ziem nie zagospodarowanych, a do 15 marca br. zawarcia umów na użytkowanie tych ziem zgodnie z instrukcjami ministra Rolnictwa; do okazania chłopom gospodarującym indywidualnie wszelkiej niezbędnej pomocy dla realizacji hasła: „ani jednego hektara ziemi nie obsianej w gromadzie”.

W porozumieniu ze zw. zaw. należy najpóźniej do 15 marca br. przekazać ludności pracującej nie zagospodarowane grunty podmiejskie z przeznaczaniem na ogródki działkowe.

Powołanie komisji gromadzkich

Prezydium rad narodowych winny okazać chłopom gospodarującym indywidualnie efektywną pomoc w przygotowaniu i przeprowadzeniu wiosennej akcji siewnej, czuwać nad właściwym wykorzystaniem środków przeznaczonych przez państwo dla gospodarstw indywidualnych, szybko reagować na wszelkie braki i niedociągania w terenie, wykazywać maksymalną inicjatywę i operatywność w usuwaniu powstających trudności.

W związku z powyższymi zadaniami w wiosennej kampanii siewnej i dla stworzenia właściwych form organizacyjnych w pracy aktywów gromadzkich nad podniesieniem produkcji rolnej, prezydium gminnych rad narodowych powołają w gromadach komisje gromadzkich w składzie od 3 do 7 osób, zależnie od wielkości gromady.

W skład komisji wejść winien soltys oraz przodujący chłop mało i średniorolny, który posiadają widoczne osiągnięcia w produkcji i cieszą się w gromadzie zaufaniem i autorytetem.

Zadaniem komisji gromadzkich w okresie kampanii siewnej będzie mobilizacja chłopów do terminowego wykonania prac siewnych na wysokim poziomie agrotechnicznym, należytego wykorzystania ziarna kwalifikowanego, nawozów sztucznych, należytego zorganizowania i przeprowadzenia pomocy sąsiedzkiej oraz zagospodarowania wszystkich gruntów ornych.

Komisje gromadzkie winny opracować wspólnie z gromadzkim pełnomocnikiem GOM marszrutę oraz kolejność wywożenia maszyn GOM w ścisłym powiązaniu z gromadzkimi planami pomocy sąsiedzkiej.

Prezydium gminnych rad narodowych winny zorganizować do 10 marca br. zebrania gromadzkich dla omówienia zadań kampanii siewnej. M. in. należy na nich omówić plany pomocy sąsiedzkiej, ustalone przez komisje gromadzkie oraz sprawy wykorzystania maszyn GOM.

Najdonioślejszy powojenny akt polityczny Głosy prasy światowej o propozycji radzieckiej zapewnienia bezpieczeństwa zbiorowego w Europie

PARYŻ (PAP). Wszystkie dzienniki paryskie z 11 bm. zamieściły na czołowych miejscach wiadomości o wniosku W. M. Mołotowa w sprawie zapewnienia bezpieczeństwa w Europie. Prasa burżuazyjna nazywa wniosek radziecki „bombą Mołotowa”, oświadczając, że jest on nie do przyjęcia dla mocarstw zachodnich.

Dziennik „Liberation” podkreśla, że posiedzenie z 10 bm. było najważniejszym ze wszystkich posiedzeń czterech ministrów spraw zagr., które odbyły się w ostatnich latach.

Nigdy jeszcze nie wniesiono tak doniosłej propozycji — pisze dziennik — mającej na celu zlikwidowanie podziału Europy i świata oraz umożliwienie pokojowego współistnienia dwóch ustrojów i zapewnienie pokoju, któremu coraz bardziej zagraża zderzenie się dwóch bloków wojennych. Można tylko ubolewać, że inicjatywa ta nie wyszła od nas”.

Specjalny korespondent dziennika „Humanite” — Courtade podkreśla, że delegaci zachodni nie oczekiwali tego rodzaju propozycji będących „jednym z najważniejszych powojennych aktów politycznych”.

„Radziecki projekt układu w sprawie ustanowienia systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie — pisze Courtade — zbliża wszelkie kontrargumenty wysuwane w ciągu szeregu lat przez przedstawicieli Paryża, Londynu i Waszyngtonu, aby uniemożliwić ustanowienie pokoju...”

Co pozostaje z zastrzeżeń zachodnich? Pozostaje tylko jedno prawdziwe zastrzeżenie wyjaśniające wszystkie inne: imperializm amerykański nie chce wypuścić ze swych rąk Europy, którą eksploatuje i którą zamierza wykorzystać dla swoich celów wojennych. Dlatego też wystarczyło Dullesowi 40 minut zastanowienia się, by dać negatywną odpowiedź...”

LONDYN (PAP). Prasa angielska poświęca wiele uwagi wnioskowi W. M. Mołotowa zgłoszonemu 10 bm. „w sprawie zapewnienia bezpieczeństwa w Europie”.

Dziennik „Daily Worker” stwierdza, że wniosek ten jest „najważniejszym posunięciem pokojowym od czasu zakończenia drugiej wojny światowej”.

Dziennik „Times” zaznacza, że propozycje radzieckie „mogą stanowić atrakcję dla niektórych Francuzów i Niemców”.

„Daily Herald” nazywa propozycje „wstrząsającymi” i dodaje, że „ich szczególny charakter zaskoczył w pewnym stopniu ministrów zachodnich”.

Komentator agencji Reutersa, Priddle podaje z Berlina: W kołach mocarstw zach. uważają radziecki plan dla Europy przedstawiony w Berlinie 10 lutego za najpoważniejszy ze wszystkich ciosów zadanych dotychczas „zachodniemu systemowi obrony...”

WIEDEN (PAP). Dziennik „Neues Oesterreich” zaznacza, że wniosek W. M. Mołotowa stanowi „rzeczywiście nową inicjatywę”. Berliński korespondent tego dziennika pisze, że „logicznym następstwem przyjęcia wniosku radzieckiego w sprawie bezpieczeństwa w Europie, byłby koniec paktu atlantyckiego i europejskiej wspólnoty obronnej”.

RZYM (PAP). Dziennik „Unita” za miesiąc pełny tekst wniosków radzieckich i poświęcił im artykuł wstępny.

Dziennik „Avanti” pisze: „Mołotow otworzył nowe perspektywy pokojowego uregulowania na dłuższy okres problemów kontynentu europejskiego... Odrzucenie znaczenia tego nowego wkładu Związku Radzieckiego do sprawy pokoju na całym świecie wynika całkowicie jasno z propozycji radzieckich”.

Prasa burżuazyjna nie ukrywa swego zdenerwowania w związku z nowymi propozycjami pokojowymi Związku Radzieckiego.

Wskazując, że konferencja berlińska wzbogaciła została w „nowy ważny czynnik”, dziennik „Messaggero” pisze: „Czynnik ten ma tak doniosłe znaczenie, że powinien zdecydować o losie konferencji i wywrzeć poważny wpływ na ogólną sytuację”.

Na str. 4

Artykuł E. BERTOLDA
dyr. Dep. Min. Roln.
„SIEWY DECYDUJĄ O PŁONACH”

Prezes NRS u Bolesława Bieruta

11 bm. Prezes Rady Ministrów przyjął w Belwederze nowowybranego prezesa Naczelnej Rady Spółdzielczej E. Droźniaka.

60-lecie pracy naukowej prof. dr K. Nitscha

12 bm. w 80 rocznicę urodzin wiceprezesa PAN, prof. dr K. Nitscha, znakomitego językoznawcy i twórcy polskiej dialektologii, odbyło się w Krakowie uroczyste posiedzenie Wydziału I PAN.

Na uroczystości przybyli m. in.: przedstawiciele świata nauki z prezesem PAN Marszałkiem Sejmu, prof. dr J. Dembowskim na czele. Prof. Dembowski udekorował prof. Nitscha Orderem „Sztandar Pracy” i klasą

Odbudowa wolnego i niezawisłego państwa austriackiego leży w interesie utrwalenia pokoju w Europie

Oświadczenie ministra W. M. Mołotowa

BERLIN (PAP). 12 bm. minister W. M. Mołotow złożył na konferencji czterech ministrów spraw zagranicznych następującej treści:

Rząd radziecki przywiązuje wielką wagę do niezwłocznego uregulowania kwestii austriackiej.

Zawarcie traktatu państwowego z Austrią, w myśl osiągniętych uprzednio porozumień czterech mocarstw w sprawie artykułów projektu traktatu państwowego z Austrią,

Przedstawienie galowe na cześć min. Mołotowa

BERLIN (PAP). — 12 bm. odbyło się w Operze berlińskiej galowe przedstawienie, wydane przez NRD na cześć ministra spraw zagranicznych ZSRR W. M. Mołotowa i delegacji radzieckiej.

Wystawiona została opera Lortzinga „Car i cieśla”.

Na przedstawienie przybyli: przewodniczący Izby Ludowej NRD dr Diekmann, członkowie rządu NRD z premierem Grotewohlem na czele, korpus dyplomatyczny oraz przedstawiciele świata politycznego, nauki i sztuki, kół gospodarczych i prasy.

Gdy min. Mołotow pojawił się w otoczeniu przewodniczącego Diekmanna i premiera Grotewohla w łożu honorowej, publiczność zgłowała mu gorącą owację.

Ogólnorosyjska narada przewodników rolnictwa

MOSKWA (PAP). 11 bm. rozpoczęła się w Wielkim Pałacu Kremleskim w Moskwie ogólnorosyjska narada przewodników rolnictwa, zwana przez KC KPZR, Radę Ministrów ZSRR i Radę Ministrów RFSRR. Na naradę przybyli producenci przedsięwzięcia wsi kolchozowej, wybitni mistrzowie rolnictwa i hodowcy, aby omówić aktualne zagrożenia dalszego rozwoju rolnictwa w Federacji Rosyjskiej.

Za stołem przewodniczącym zasiadli: G. M. Malenkow, N. S. Chruszczow, K. J. Woroszyłow, N. A. Bulganin, L. M. Kaganowicz, A. I. Mikołaj, M. Z. Saburow, M. G. Pierwuchin, N. M. Szwernik, M. A. Susłow, P. N. Pospiełow, N. N. Szatalin oraz członkowie rządu RFSRR.

Referat na temat zwiększenia zbiorów upraw rolniczych i produktywności zwierząt gospodarskich wygłosił pierwszy zastępca przewodniczącego Rady Ministrów RFSRR i min. rolnictwa Federacji Rosyjskiej — P. Łobanow.

Z krajów demokracji ludowej

SOFIA (PAP). W wyniku pomyślnego zakończenia rokowań 11 bm. został podpisany w Sofii protokół o wzajemnych dostawach towarów między Zw. Radzieckim a Bułgarską Republiką Ludową w br. Protokół przewiduje dalsze zwiększenie wymiany handlowej w porównaniu z 1953 r.

BUKARESZT (PAP). Plan roczny produkcji przemysłu socjalistycznego Rumunii wykonany został w 101,8 proc. Globalna produkcja przemysłowa wzrosła w porównaniu z 1952 r. o 14,4 proc.

BUDAPESZT (PAP). Rząd Węgierskiej Republiki Ludowej oraz rządu Rumuńskiej Republiki Ludowej i Albanii postanowili przekształcić swoje placówki dyplomatyczne w Bukareszcie oraz Budapeszcie i w Tiranie w ambasady i wymienić ambasadorów.

Masy pracujące Francji i Anglii popierają propozycje ZSRR

PARYŻ (PAP). — Wniosek delegacji radzieckiej zgłoszony na konferencji berlińskiej ministrów spraw zagranicznych czterech mocarstw w sprawie zawarcia ogólnoeuropejskiego układu o bezpieczeństwie zbiorowym w Europie, wywołał ogromne wrażenie w społeczeństwie francuskim.

Jak podaje dziennik „Humanité”, 11 bm. w kilka godzin po opublikowaniu przez prasę propozycji zgłoszonej przez min. Mołotowa, z Paryża zaczęły napływać pod adresem francuskiego ministra spraw zagranicznych Bidault listy i depesze z żądaniem poparcia wniosku radzieckiego.

Robotnicy paryskiej fabryki narzędzi precyzyjnych ACIP, zrzeszeni we wszystkich organizacjach związkowych, przesyłali do Bidault depesze domagającą się wzięcia pod uwagę propozycji min. Mołotowa. Podobne żądania przesyłali do Bidault robotnicy budowlani z Montreuil, jak również żalagierzy wielu innych zakładów pracy. Stanowisko Bidault na konferencji berlińskiej popierał komunistyczny i socjalistyczny w Etuefont, St. Saulge i w innych miejscowościach.

LONDYN (PAP). — Komitet Polityczny Komunistycznej Partii W. Brytanii opublikował oświadczenie, w którym podkreśla, iż propozycje w sprawie zapewnienia bezpieczeństwa w Europie, złożone przez min. Mołotowa na konferencji berlińskiej, stanowią jeden z najbardziej doniosłych gładów w dzieło pokoju w okresie wojennym.

doprowadzi do odbudowy wolnego i niezawisłego państwa austriackiego. Takie rozwiązanie problemu Austrii leży w interesie utrwalenia pokoju w Europie i odpowiada jednocześnie zadaniom zapewnienia narodowi austriackiemu jego praw narodowych.

Rząd radziecki uważa, że niemożliwa jest sytuacja, w której na przestrzeni siedmiu lat toczą się rokowania w sprawie zawarcia traktatu państwowego z Austrią, a mimo to porozumienie dotychczas nie zostało osiągnięte.

Jak wiadomo — trzeba było przejść dwóch lat, żeby uzgodnić w 1949 roku artykuły traktatu państwowego z Austrią dotyczące byłych aktywów niemieckich, chociaż postanowienia projektu traktatu w tej sprawie odpowiadały w całej rozciągłości uchwałom powziętym jeszcze na konferencji poczdamskiej, jak również innym czterostopniowym porozumieniom w kwestiach politycznych i ekonomicznych dotyczących Austrii.

W 1949 r. projekt traktatu państwowego z Austrią został w zasadzie uzgodniony między ZSRR, Francją, Anglią i USA z wyjątkiem kilku jedynie artykułów.

Wielką przeszkodą na drodze do ostatecznego opracowania traktatu z Austrią było to, że przedstawiciele USA, Anglii i Francji nie chcieli rozprawić się z problemem ściśle związanym ze sprawą przyszłej niezawisłości i wolności Austrii.

Rząd radziecki uważa, że konieczne jest, by Stany Zjednoczone i Anglia dotrzymały swych zobowiązań wypływających z traktatu pokojowego z Włochami w stosunku do wolnego obszaru Triestu.

Rząd radziecki uważa i uważa za rzecz niedopuszczalną, że Stany Zjednoczone i Anglia nie dotrzymały swych zobowiązań pod tym względem, przekształcając faktycznie obszar Triestu w anglosasko-amerykańską bazę wojenną.

Zupełnie naturalne jest w obliczu

takiej sytuacji, że rząd radziecki dąży do tego, by również z Austrią nie stało się to samo. Dlatego też nie możemy pomyśleć sprawy wolnego obszaru Triestu.

Dwa ostatnie lata — 1952 i 1953 — poświęcono prawie całkowicie przygotowaniu jeszcze jednej przeszkody na drodze do zawarcia traktatu z Austrią.

W marcu 1952 r. rządy USA, Anglii i Francji nieoczekiwanie wysunęły tzw. projekt „skróconego traktatu”, przygotowany przez nie w sposób separatywny bez udziału Związku Radzieckiego. I tutaj doszło widocznie do głosu nabyte w ostatnich czasach przyzwyczajenie do akcji separatywnych.

Niespodzianką było to, że również rząd austriacki czynnie poparł ten nowy projekt, sprzecznym z uzgodnionymi dawniej decyzjami czterech mocarstw i z poprzednim stanowiskiem Austrii. Tak więc, również rząd austriacki nie może zrzucić na siebie odpowiedzialności za wywołanie ostatnio zwłokę w rozwiązaniu kwestii traktatu państwowego.

Sprawa „skróconego traktatu”

Jak wiadomo, projekt „skróconego traktatu” był dla ZSRR całkowicie nie do przyjęcia.

Po pierwsze, pomijał on zagadnienie praw demokratycznych narodu austriackiego, podczas gdy projekt traktatu państwowego zawiera dostatecznie jasne i uzgodnione między czterema mocarstwami postanowienie w tej sprawie.

Po wtóre, projekt ten w sposób brutalny naruszał prawa Związku Radzieckiego, uznane w układach poczdamskich, podpisanych przez USA i Anglię, a następnie również przez Francję — np. w sprawie „byłych aktywów niemieckich”. Uplynęło prawie 2 lata, zanim rządy USA, Anglii i Francji zrezygnowały z tej niefortunnej idei opracowanego przez nie w sposób separatywny projektu „skróconego traktatu”. Obecnie, jak nam się wydaje, rządy trzech mocarstw zdejść wreszcie z porządku dziennego projekt „skróconego traktatu”.

Rząd radziecki uważa przeto za rzecz możliwą i nieodzowną, by uczynić wszystko w celu przyspieszenia zawarcia traktatu państwowego.

Jak przedstawia się ta sprawa w chwili obecnej?

Rząd radziecki uważa, iż istnieje obecnie całkowita możliwość odbudowy Austrii jako państwa suwerennego, niezawisłego i demokratycznego, zwolnienia Austrii od kontroli czterech mocarstw sprawowanej przez Komisję Sojuszników, oraz zlikwidowania wszystkich organów mających związek z okupacją Austrii.

Jednocześnie wydarzenia lat ostatnich dowiodły, że w traktacie należy zwrócić szczególną uwagę na zapewnienie demokratycznego i pokojowego rozwoju Austrii jako państwa niezawisłego.

W związku z tym należy bezwzględnie wykluczyć do traktatu z Austrią artykuł o niedopuszczalności wciągania Austrii do jakiegokolwiek koalicji lub sojuszu wojskowych, wymierzonych przeciwko jakemukolwiek państwu, które swymi siłami zbrojnymi brało udział w odparciu agresji hitlerowskiej i w wyzwoleniu Austrii, jak również o niedopuszczalności tworzenia obcych baz wojskowych na terytorium Austrii.

Propozycja rządu radzieckiego odpowiada interesom zapewnienia niezawisłości narodowej i bezpieczeństwa Austrii. Włączenie takiego artykułu zapewnia również niedopuszczenie do wykorzystania ludzkich rezerw i materialnych zasobów Austrii w interesach państw obcych. Znaczy to, że wolna, niezawisła i pokój miłująca Austria stanie się ważnym, stabilizującym czynnikiem w centrum Europy, co stanowi istotny wkład w dzieło umocnienia bezpieczeństwa Europy.

Należy z kolei oświadczyć niektóre konkretne sprawy.

Rząd radziecki nie może nie brać pod uwagę faktu, że trzy mocarstwa zachodnie nie śpieszą się z zawarciem traktatu pokojowego z Niemcami, który by zapewnił demokratyczny i pokojowy rozwój całych Niemiec. Nie można nie liczyć się z istnieniem pla-

nów odrodzenia militarysty w Niemczech zachodnich, zwłaszcza w związku z układem paryskim o „europejskiej wspólnotce obronnej”.

Zapobieżenie próbom Anschlussu — obowiązkiem 4 mocarstw

Nie wolno również zapominać, że na przestrzeni ostatnich dziesięcioleci militarysty niemiecki dokonując agresji w Europie, rozpoczynał od wciągania Austrii w ten czy inny sposób do bloków wojskowych, wymierzonych przeciwko innym narodom europejskim. Wskutek tego rezerwy ludzkie i zasoby materialne Austrii były wykorzystywane w agresywnych celach militarysty niemieckiego, przy czym w ostatniej wojnie nastąpiło to w wyniku Anschlussu.

Wszystko to wymaga podjęcia dostatecznie skutecznych kroków w celu zapobieżenia nowym próbom Anschlussu ze strony Niemiec zachodnich oraz rzeczywistego zapewnienia niezawisłości Austrii demokratycznej, jej integralności terytorialnej i niezawisłości granic.

W przygotowanym projekcie traktatu państwowego z Austrią zwrócono już uwagę na tę okoliczność. Tak więc artykuł trzeci projektu tego traktatu głosi:

„Państwa sprzymierzone i stowarzyszone włączyły do niemieckiego traktatu pokojowego postanowienia gwarantujące uznane przez Niemcy suwerenności i niepodległości Austrii oraz rezygnację Niemiec z wszelkich roszczeń terytorialnych i politycznych do Austrii i terytorium austriackiego”.

W projekcie omawianego traktatu jest specjalny artykuł o zakazie Anschlussu. Mówi o tym np. punkt 1 artykułu 4.

„Państwa sprzymierzone i stowarzyszone oświadczają, że polityczny lub ekonomiczny sojusz między Austrią a Niemcami zostaje zakazany. Austria uznaje całkowicie swą odpowiedzialność pod tym względem i nie będzie zawierała sojuszu politycznego lub ekonomicznego z Niemcami w żadnej formie”.

Wreszcie artykuł 27 projektu traktatu państwowego zobowiązuje Austrię do współpracy z państwami sprzymierzonymi i stowarzyszonymi w tym kierunku, by Niemcy nie mogli poczynić żadnych kroków poza obrębem terytorium niemieckiego dla odbudowania swej potęgi militarnej.

Doniosłość wymienionych artykułów staje się szczególnie jasna w świetle faktów, które świadczą, że odradzanie się militarysty w Niemczech zachodnich stwarza realną groźbę dla Austrii. Nie można nie zwrócić uwagi na oświadczenia zbliżonych do rządu zachodnio-niemieckiego organów prasy, w których propagowana jest obecnie z premedytacją idea, jakoby samodzielne istnienie Austrii było niemożliwe i jakoby konieczne było podporządkowanie jej Niemcom zachodnim. Świadczą o tym również wypowiedzi oficjalnych przedstawicieli Niemiec zachodnich.

Monopole zachodnio-niemieckie czynią już niektóre praktyczne kroki w celu stopniowego podporządkowania Austrii pod względem ekonomicznym.

Plany nowego Anschlussu, snute przez militarystów i odwoławców zachodnio-niemieckich, cieszą się też poparciem wśród niektórych przedstawicieli kół rządzących Austrią.

Faktu tego nie można ignorować, zwłaszcza z uwagi na to, iż rządy USA, Anglii i Francji wciąż odraczają sprawę traktatu pokojowego z Niemcami, który by zapewnił przywrócenie jednemu państwu niemieckiego oraz jego demokratyczny i pokojowy rozwój. Zawarcie traktatu pokojowego z Niemcami, który by wykluczył możliwość odrodzenia militarysty niemieckiego, byłoby jedną z najważniejszych gwarancji samodzielnego i niezawisłego bytu państwowego Austrii.

Również francuski minister spraw zagranicznych Bidault zaproponował propozycje Edena oświadczając, że uważa je za właściwą podstawę dyskusji nad kwestią austriacką.

Ministrowie spraw zagranicznych trzech mocarstw zachodnich uznali za konieczne przemycenie propozycji delegacji radzieckiej i zaznaczyli, że pragną kontynuować dyskusję nad sprawą Austrii na następnym posiedzeniu konferencji.

Po przerwie w obradach posiedzenie było kontynuowane pod nieobecność delegacji austriackiej. Minister Bidault zaproponował, by ministrowie powzięli decyzję w dwóch sprawach, a mianowicie co do obecności delegacji austriackiej oraz na temat dalszej procedury omawiania problemu austriackiego.

Brytyjski minister spraw zagranicznych Eden wypowiedział się za tym, by delegacja austriacka była w zasadzie obecna podczas dyskusji nad problemem Austrii, lecz by w razie potrzeby dyskusja ta mogła odbywać się również bez udziału delegacji austriackiej.

Sprzeciwili się temu ministrowie Mołotow, który oświadczył, że delegacja austriacka powinna uczestniczyć we wszystkich bez wyjątku posiedzeniach konferencji, na których omawiana będzie sprawa Austrii. Sekretarz stanu USA Dulles poparł to stanowisko ministra Mołotowa, które w końcu zostało przyjęte przez wszystkich uczestników konferencji.

Na tym zakończono piątkowe posiedzenie. W sobotę kontynuowane będą obrady nad trzecim punktem porządku dziennego.

Zgłoszone przez rząd radziecki propozycje w sprawie przyspieszenia zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami zmierzają właśnie do tego celu. W takim rozwiązaniu sprawy traktatu pokojowego z Niemcami zainteresowane są zarówno narody niemieckie i austriackie, jak i inne narody Europy.

Wysłuchaliśmy dzisiaj oświadczenia przedstawicieli Austrii. Na konferencji tej należało dać rządowi Austrii możliwość przedstawienia swego punktu widzenia. Podczas omawiania kwestii niemieckiej byliśmy pozbawieni możliwości wysłuchania przedstawicieli narodu niemieckiego, przedstawicieli Niemiec wschodnich i zachodnich. Nie można nie wyrazić ubolewania, że ministrowie trzech mocarstw zachodnich odrzucili wniosek w sprawie zaproszenia przedstawicieli Niemiec na tę konferencję.

Pan Figl wyraził w imieniu rządu austriackiego życzenie, by spłata sumy, ustalonej w myśl artykułu 35 za byłe aktywa niemieckie, przekazywane Austrii przez Związek Radziecki zgodnie z traktatem, została dokonana nie w dolarach, lecz w dostawach towarów austriackich.

Rząd radziecki gotów jest uwzględnić to życzenie. Biorąc pod uwagę wspomniane życzenie rządu Austrii, rząd radziecki zgadza się, by Austria spłaciła Związkowi Radzieckiemu sumę wymienioną w artykule 35 nie w dolarach, lecz w dostawach towarów.

Co się tyczy innych uwag związanych z art. 35, to należy mieć na uwadze, iż ponowne rozpatrzenie tego rodzaju kwestii może spowodować jedynie nowe komplikacje i zwłokę w uregulowaniu sprawy traktatu państwowego z Austrią.

Wspomniano tu o ofiarach poniesionych przez Austrię w czasie wojny i po jej zakończeniu. Nie wolno jednak zapominać, iż wojska austriackie włączone w skład armii hitlerowskiej wyrządziły ogromne szkody Związkowi Radzieckiemu i nie tylko Związkowi Radzieckiemu. Właśnie dlatego stwierdzono w znanej deklaracji moskiewskiej w sprawie Austrii z 1 listopada 1943 r., iż Austria ponosi odpowiedzialność za udział w wojnie po stronie Niemiec hitlerowskich. Mimo to na Austrię żadnych zobowiązań w sprawie rekompensaty chociażby części wyrządzonych przez nią szkód.

Art. 35 rozpatrywanego projektu traktatu z Austrią dotyczy jedynie byłych aktywów niemieckich w Austrii, nie będących własnością Austrii. Zresztą nawet te byłe aktywa niemieckie przejdą na własność Austrii po upływie okresu przewidzianego w traktacie.

Powyższe motywy legły u podstaw propozycji Związku Radzieckiego, które przedstawia się do rozpatrzenia niniejszej konferencji.

Posiedzenie 4 w ścisłym gronie

BERLIN (PAP). — 12 bm. w pierwszej połowie dnia odbyło się zgodnie z porozumieniem osiągniętym w czwartek, nowe posiedzenie ministrów spraw zagranicznych czterech mocarstw w ścisłym gronie. Ministrowie kontynuowali dyskusję nad pierwszym punktem porządku dziennego.

Jak informuje korespondent Reutersa, czterech ministrów spraw zagranicznych postanowili zebrać się na czwarte posiedzenie w ścisłym gronie — prawdopodobnie w sobotę.

Zakończenie budowy konstrukcji głównego portalu PK i N

Zespół radzieckich montażystów zakończył budowę stalowej konstrukcji głównego portalu Pałacu Kultury i Nauki im. J. Stalina. Przystąpił on obecnie na wysokość 180 do 187 m do montażu połączenia podstawy iglicy z najwyższą częścią Pałacu. Połączenie — wykonane z blachy nierdzewnej, pokryte zostanie płytami złościstego szkła, jakim pokryta jest iglica.

We wnętrzu części wysokościowej Pałacu uruchomione zostały dalsze prowizoryczne windy osobowe, które dowożą robotników do wysokości 32 kondygnacji.

Powołanie Komisji Koordynacyjnej akcji kulturalno-oświatowej

11 bm. w Min. Kultury i Sztuki odbyła się konferencja poświęcona omówieniu realizacji wytycznych IX Plenum KC KPZR w odniesieniu do zagadnień kultury i oświaty.

W konferencji, której przewodniczył min. Kultury i Sztuki W. Sokorski, udział wzięli przedstawiciele Urzędu Rady Ministrów, CRZZ, ZSCh, ZMP oraz instytucji i organizacji społecznych.

Konferencja uchwaliła powołanie

Powołanie Komisji Koordynacyjnej akcji kulturalno-oświatowej

11 bm. w Min. Kultury i Sztuki odbyła się konferencja poświęcona omówieniu realizacji wytycznych IX Plenum KC KPZR w odniesieniu do zagadnień kultury i oświaty.

W konferencji, której przewodniczył min. Kultury i Sztuki W. Sokorski, udział wzięli przedstawiciele Urzędu Rady Ministrów, CRZZ, ZSCh, ZMP oraz instytucji i organizacji społecznych.

Konferencja uchwaliła powołanie

ŻYCIE WARSZAWY

ŻYCIE WARSZAWY
ŻYCIE BIAŁOSTOCKIE
ŻYCIE CZĘSTOCHOWY
ŻYCIE LUBELSKIE
ŻYCIE OLSZTYNSKIE
ŻYCIE RADOMSKIE

Nr 7 (263)

14 lutego 1954

„Ale brzydal Nloch go dabl... Zepel sie jut raz stotocya!” — „Cudne stotoci Fogoda na medal! Zepel tylko nie bylo odwily”. O co chodzi? Oczywiscie o narciarzy i narciarki. Pierwsza wypowiedz — narciarski miast truchtem biegajacych do pracy z postawionymi koalicjami; druga — rzecz jasna — narciarzy blygoslawiaczych w Zakopanem, Krynicy, Karpaczu wymarzoną gorką pogody. Jak tu wybrnac z tej sytuacji? Proponujemy salomonowat rozwiazanie — w miasteciu odwily, w gorach narciarzy at do maja.

Fot. Helena Hartwig

PRZECHADZKA PO OPOLU

Slegnijmy do statystyki... „Wirtschaft und Statistik“ w numerze 7 z r. 1927 podaje, że w latach od 1910 do 1925 opuściło ziemię polską 104 560 osób, szukając pracy i chleba w innych częściach Niemiec. Rok 1939 — w Opolu istnieją 3 szkoły średnie, na całej Opolszczyźnie — 13, opolski teatr zawodowy zlikwidowały władze niemieckie w r. 1932 z powodu... nierentowności. Ot — kilka danych wyrzniętych na chybił trafił z przedwojennych statystyk. Dziś wiemy, że ziemia ta to nierozłączna część naszego organizmu państwowego, że Opolszczyzna to nie tylko troskliwie odbudowywane Opole, ale i wspaniały kombinat w Kędzierzynie, przemysłowy uroczy Brzeg z nowoczesną, wielką oclarnią, baterie pieców w zakładach żelazkowych, huty „Andrzej” i „Małapanew”, cementownie „Odra”, „Groszowice”, „Piast”, „Bolkow”. Z „kopciuszką” hitlerowskiej Rzeszy skazanego na drugorzędą rolę dostawcy „nadwyżek” ludnościowych — siły roboczej dla gigantów Ruhr i obszarńskich majątków w Saksonii zmieniła się Opolszczyzna w pełnowartościowy region Polski — tej Polski, do której po wielu latach wróciła. Zróbnij więc teraz małą wędrówkę po ściśle tej ziemi, na którą w dawnych Niemczech zsyłano ludzi... za karę. Nie wierzyście? Otóż pruska pragmatyka urzędnicza zawierała specjalny paragraf przewidujący, że „na ziemiach położonych na wschód od Odry łańca urzędnik czy nauczyciel nie może być wbrew swej woli dłużej zatrudniony niż lat 5, chyba, że został tam karnie przeniesiony”.

Wiele krwi napsuło nacjonalistycznym historykom niemieckim przypadkowe odkrycie przy budowie gmachu ówczesnego Regencji w Opolu wykopalisk świadczących niezbicie o istnieniu w Opolu sowniańskiej osady z wczesnego średniowiecza. Było to w r. 1930 na opolskim Ostrówku. Nie pomogło fałszowanie historii — dowodów polskości tych ziem było zbyt wiele. Nawet hitlerowski archeolog Georg Raschke musiał potwierdzić polskość wykopalisk. Na zdjęciu jeden z zabytków średniowiecznego Opolu — piastowska wieża. CAF fot. J. Baranowski

Kto był w Opolu 9 lat temu, w zimowych miesiącach 1945 r., pamięta wymarłe ulice, dotry zięjące pustką wypalonych okien, sterty gruzu z porozwalanych domów. Ledwo 200 mieszkańców reprezentowało miasto, gdy po wielu, wielu latach przejmowaliśmy je w nasze, polskie ręce. Kto był w Opolu niedawno, w latach ostatnich, nie potrzebuje statystyki jego rozwoju. Ot, spojrzycie choćby na opolską starówkę — rynek miejski, na zabytkowe kamieniczki pieczeniowice odrestaurowane przez polskich gospodarzy miasta. CAF fot. J. Baranowski

Regionalne zespoły, składające się z rdzennych Opolan, są dumą Opolszczyzny. One to właśnie kulturywują rodzimą kulturę, dawną i ciepłą najpierw przez pruskich, później hitlerowskich germanizatorów. Piękne opolskie pieśni ludowe tworzą np. repertuar barwnego zespołu młodzieżowego MDK w Opolu. CAF fot. Cella

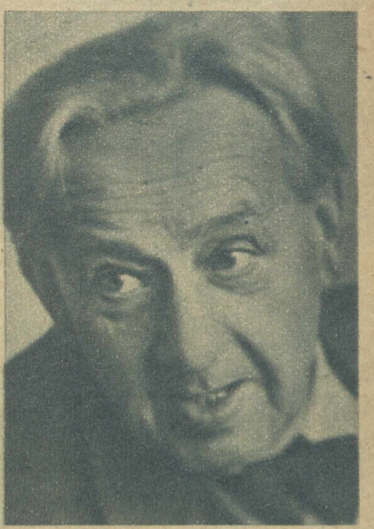
Agrotechnik Kłozka i laborantka Eidegarda Wurst z woj. Stacji oceny nasion w Opolu są rdzennymi Opolanami. W Polsce Ludowej — swej odzyskanej ojczyźnie znaleźli — tak jak i inni mieszkańcy ziemi opolskiej — pole dla pracy i rozwoju swych upodobań i umiejętności. Czują się dobrze i swoje wśród swych braci Polaków z innych ziem kraju, którzy znaleźli tu po wojnie dach nad głową. CAF fot. Cella

Patrzcie jak piękne są opolskie stroje regionalne. Rdzenna mieszkanki tych ziem demonstrują je z dumą Wycieczkowiczom zwiedzającym Wystawę Sztuki Regionalnej w Opolu. Długo leżały te stroje w kufrach i skrzyniach, zanim ujrzały znów światło dzienne... Fot. CAF

60 LAT NA SCENIE

Od „Fausta” do „Świętoszka” od „Figara” aż po starego dziadka w sztuce Brandysa — oibrymni jest wachlarz postaci, ogromna rozpiętość środków scenicznych wyrazu i skala niezwykłego talentu. W komicznych czy tragicznych, w wielkich czy małych rolach — mistrz Zelwer zawsze potrafił zachwyzić, porwać widza głębią przeżycia i prawdy, ichtnącej z każdego wypowiedzianego przez niego na scenie słowa, z każdego gestu. W 60-lecie Jego pracy artystycznej życzymy zasłużonemu mistrzowi sceny polskiej, Aleksandrowi Zelwerowiczowi — wielu jeszcze nowych ról i wielu nowych, wspaniałych sukcesów. Fot. F. Myszowski

Siebel — „Faust”.

Dziadek — „Sprawiedliwi ludzie”. COPIA fot. Kaczkowski

Szambelan — „Pan Jowialski”.

W MOSKIEWSKIM DOMU TOWAROWYM

Trzy takie pasaża, każdy z nich długości 250 metrów, przecinają budynek nowego Centralnego Domu Towarowego w Moskwie. O ogromie tego gmachu świadczą jeszcze inne cyfry: powierzchnia 70 tys. metrów kw., czyli 7 hektarów, wysokość wnętrza pasaża 30 metrów itp. Centralny Dom Towarowy (GUM) jest nie tylko największym, ale i najolegantszym sklepem-gigantem Moskwy. 5000 osób personelu obsługuje klientów w 150 oddzielnych salach.

Można tu kupić wszystko, i nie tylko kupić. Oto bowiem w specjalnym stoisku za niską opłatą pracownica GUM wycina z zakupionego przed chwilą w innym stoisku materiału formę sukni według przedstawionego przez klientkę wzoru. System ten ma być niebawem wprowadzony i w naszych sklepach.

W innych działkach można kupić artykuły spożywcze, gotowe ubiory, artykuły przemysłowe — np. estetyczną, o aerodynamicznej budowie elektryczną frezarkę (na zdjęciu) i inne. Dla zmęczonych długą wędrówką klientów otwarta kawiarnia, a dla głodnych i spragnionych — bary mleczne.

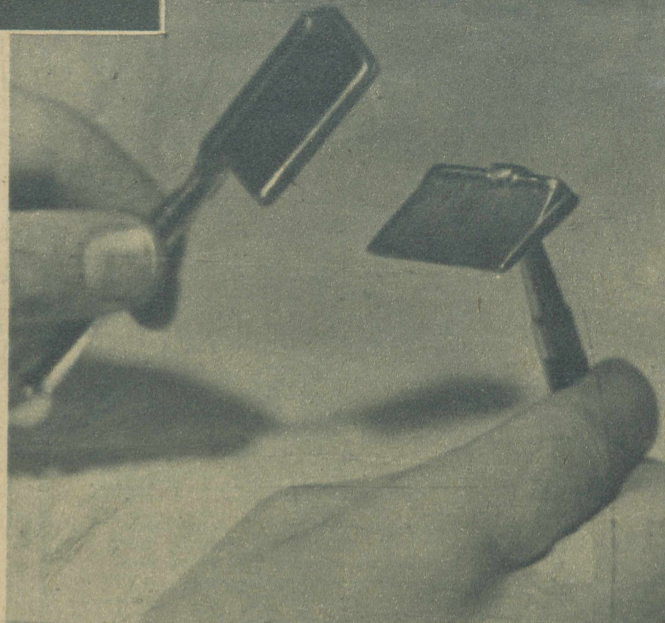
Nie zapomniano także o najmłodszym. Mały Zenia, który z okazji drugiej rocznicy swych urodzin odwiedził z babcią GUM — może odpocząć w „Przechowalni”. Żeby zaś zbyt szybko się nie nudził — opiekunka P. L. Popowa dała mu piękną zabawkę. A babcia w tym czasie kupiła Zeni marynarskie ubranko.

Od wczesnego ranka do późnego wieczora są otwarte gościnne bramy moskiewskiego GUM. Dziesiątki tysięcy klientów odwiedza codziennie swój dom towarowy, będący jeszcze jednym dowodem troski władzy radzieckiej o człowieka.

„WIECZNY” APARAT DO GOLENIA ZE ZŁOMU

Może nie tak znów „wieczny”, ale w każdym razie bardzo trwałe, wygodne i stosunkowo niedrogi aparat do golenia skonstruowali obok 440 wzorów innych artykułów powszechnego użytku pracownicy Instytutu Przemysłu Drobno- i Rzemiosła. W roku ub. na I kwartał br. zaplanowano przygotowanie do produkcji masowej 60 nowych wzorów, a wykonano już dwadzieścia kilka, m. in. prototyp ręcznego automatu-odkurzacza, dwóch typów prałek itp. Wspólną cechą tych wszystkich artykułów jest to, że będą one produkowane z odpadów metalowych i drzewnych. Wiele wzorów, a m. in. i „wieczny” aparat do golenia figuruje już w tegorocznym planie produkcyjnym Ministerstwa Przemysłu Drobno- i Rzemiosła. Jak więc jeszcze w tym roku, o ile nie skończy się na „obiecankach”, mężczyźni będą golić się aparatem, którego historia powstania jest krótka i interesująca.

Wreszcie otrzymujemy taki oto, widoczny na zdjęciu aparat. Z jednym, lub dwoma uchwytami. Zależnie od życzenia klienta. Jeden uchwyt zakładają się do aparatu przy goleniu, drugi w czasie ostrzenia. Albo ten sam uchwyt ma dwie zaczepy. I to wszystko? No, nie bardzo. Do aparatu dochodzi jeszcze futerał z masy plastycznej, zaopatrzony w marmurek i pasek do ostrzenia oraz w wymienne ostrze. „Zycie” aparatu obliczono na 3 lata. Cenę prowizoryczną — na przypuszczalnie ok. 150 zł. I wreszcie najważniejsze: kiedy aparat ukaże się w sprzedaży? Otóż masowa produkcja jest już przewidziana w bieżącym planie produkcyjnym.

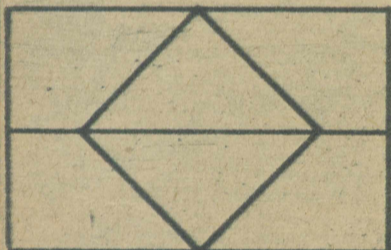
Foto J. Baranowski

Oto kawałek złamanego pierścienia tożyskowego z najlepszej stali. Dawniej zawędrowałby on na złom. Obecnie przejdzie do dalszej obróbki. Trzeba go wyprostować, spłaszczyć (zdjęcie obok) i... poddać odpowiednim zabiegom.

TROCHE CIERPLIWOŚCI

7 KONKURS DODATKU ILUSTROWANEGO

Narysujcie tę figurę jednym ciągiem (nie odrywając ołówka od papieru), nie powtarzając w żadnym miejscu tej samej drogi. Rysunkowe rozwiązanie (kierunek ruchu ołówka wskazać strzałkami) prosimy nadsyłać do dnia 23 lutego br. pod adresem redakcji „Zycia Warszawy” z dopiskiem na kopercie „7 Konkurs Dodatku Ilustrowanego”. Za trafne rozwiązanie przyznane będą drogą losowania nagrody książkowe.

U w a g a: Rozwiązanie Konkursu z dnia 31.1 oraz listę nagrodzonych zamieszczamy w dzisiejszym numerze „Zycia”.

NOWE ZNACZKI

W drugiej połowie marca br. ukażą się w obiegu znaczki ilustrujące rzadkie zwierzęta górskie i leśne, podlegające ochronie prawnej. Są to: żubry na znaczku wartości 45 gr, łos — 80 gr, kozica — 1,95 zł oraz bóbr — 3,00 zł. (Ostatnie znaczki zamieścimy w numerze następnym). Znaczki zostaną wykonane wg. projektu Cz. Borowczyka, w formacie 31,5 x 39 mm, ząbkowane oraz drukowane skombinowaną techniką rotograniowo-offsetową.

inż. Z. R.

HUMOR

— O — przepraszam...

— Przemów do mnie, najdroższa — to ja, twój Julian. Czy wóz naprawdę ciężko uszł, odziony?

Bez komentarzy.

MODA

Tym razem parę wzorów dla upośledzonych w naszym kącie mężczyźni. Rzucając się w oczy cechą najnowszej mody męskiej jest bardziej naturalna, zaokrąglona linia ramion. „Bokierskie bary” przeminęły z wiatrem, a wraz z nimi stały się nieaktualne grube podłokietki i watowania w ramionach, które u specjalnej klasy elegantów dochodziły często do rozmiarów potężnych poduch. Jakże są rodzaje kłap w nowych marynarkach najlepiej zorientują czytelników nasze modele: dwurzędówki (6 guzików) i 2-jednorzędówek (2 i 3 guziki).